

KONFERENCJA I

Nadszedł czas św. Józefa – patron Kościoła

(czas trwania 7 min.)

Św. Jan Paweł II do tego stopnia ceniał postać Józefa, iż napisał Adhortację Apostolską „*Redemptoris Custos*” - Powołany na opiekuna Zbawiciela, gdzie można znaleźć prawie wszystkie najważniejsze punkty teologiczne związane ze Św. Józefem. Punkty jakże ważne i prorocze w dzisiejszym świecie.

Wiele znaków na niebie i na ziemi wskazuje nam dziś na szczególną rolę św. Józefa jako obrońcy Kościoła właśnie w naszych czasach – czasach zamętu dla świata i Kościoła. „Tak jak Św. Józef pomógł Najświętszej Rodzinie pokonać wszelkie trudne doświadczenia, tak teraz Kościół potrzebuje jego wsparcia w czasie obecnej próby.

Samo Niebo objawia nam dziś potrzebę nabożeństwa do Przczystego Serca Św. Józefa: „W nowożytnej pobożności Kościoła, najpierw zostało nam wskazane nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w objawieniach w Paray-le-Monial. Następnie w Fatimie została objawiona tajemnica Niepokalanego Serca Maryi i konieczność nabożeństwa wynagradzającego, a teraz czas na Przczyste Serce Św. Józefa.

Czy to jest nowe nabożeństwo? Odpowiedź brzmi: stare z nową siłą.

Wyjatkową rolę św. Józefa potwierdza także Fatima - podczas ostatniego objawienia Matki Bożej w Fatimie dzieciom ukazuje się także św. Józef i trzykrotnie

błogosławi światu, to samo czyni Dzieciątko Jezus, potwierdzając tym samym rolę św. Józefa we współczesnych dziejach. Od tego momentu nastąpiła duchowa aktywacja Św. Józefa na obecnym etapie historii. Kult Przeczystego Serca św. Józefa dopełnienia tajemnicę zjednoczenia Trzech Serc: Jezusa, Maryi i Józefa.

Wiek XX zapoczątkował kryzys rodziny, wiek XXI przynosi destrukcję rodziny. Dlatego Pan sam daje nam znak najprostszy w świecie: **ojciec, matka, dziecię**. Odnowa świata, zapowiedziana jako tryumf Niepokalanego Serca Maryi, musi dokonać się przez odnowę serc mężczyzn i kobiet dla odnowienia rodziny, zgodnej z planem Bożym.

W klasztorze św. Józefa Sióstr Karmelitanek w Pontoise we Francji, na jednym z fresków z 1617 r. znajduje się napis: "In corde Ioseph invenietis me", czyli w sercu Józefa odnajdziecie mnie. A więc kult Serca Św. Józefa prowadzi do spotkania z Jezusem. Dosłownie "do odnalezienia" Jezusa.

„Milczący” na kartach Biblii Św. Józef wciąż czeka na odbieranie większej czci. **Nadal za mało znamy i rozumiemy Jego misję, a także znaczenie dla nas.**

Ale czy aby na pewno „milczący” ?

Na kartach Ewangelii Józef wcale nie milczy, tylko mówi tak, jak uczy Pismo Święte: "nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą" ! (1 J 3,18)

Papieże na przestrzeni wieków wskazywali na wyjątkową opiekę św. Józefa nad Kościołem, szczególnie w czasach zagrożeń. Aby chronić Jezusa przed Herodem. To do Józefa przychodzi we śnie anioł i wypowiada słowa:

"Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu".

A zatem czcimy Św. Józefa jako Patrona Kościoła katolickiego. Skąd jednak ten tytuł ?

Ten tytuł to sedno posłannictwa Św. Józefa dla współczesnego Kościoła. W przytoczonym fragmencie Ewangelii Józef otrzymuje misję przeprowadzenia Jezusa i Maryi przez pustynię do Egiptu, który miał być na jakiś czas miejscem schronienia. Dzisiaj Niebo daje nam znaki, że św. Józef tak jak kiedyś przeprowadził swoją rodzinę, Jezusa i Maryję, przez pustynię – tak dzisiaj ma całą rodzinę Kościoła przeprowadzić bezpiecznie przez próbę wiary na współczesnej pustyni zsekularyzowanego świata.

Żyjemy w czasach, w których świat szybciej sekularyzuje Kościół, niż Kościół ewangelizuje świat! Chcielibyśmy, żeby było inaczej, ale nie jest! Rzeczywistości nie da się zaczarować: kryzys małżeństwa i rodziny wiąże się z wieloma aspektami życia Kościoła: rośnie liczba rozwodów, maleje liczba powołań, młode pokolenie

oddala się od Kościoła, żyjąc jakby Boga nie było. W dużych miastach 50 proc. młodzieży nie chodzi na katechezę. Pustynia oznacza miejsce bez wody, dziś świat stał się pusty bez Boga!

Józef wiedział, przed kim miał chronić Świętą Rodzinę (Herod) i gdzie uciekać (Egipt). Dziś nie jest jasne ani jedno, ani drugie. Jednak trzeba nam mocno ufać, że św. Józef znowu nas przeprowadzi, gdy Niebo wskazuje drogę.

Przyjmijmy Jezusa i Maryję do siebie (por. Mt 1, 24) w akcie osobistego zawierzenia, a w konsekwencji wiernego wypełniania życiowego powołania. Podczas życiowej drogi na wszystkich naszych pustyniach jesteśmy pod opieką Św. Józefa.

Nadchodzi czas świętego Józefa i renesans jego kultu w Kościele

W wielowiekowej tradycji Kościoła każda środa miesiąca poświęcona jest św. Józefowi. Nabożeństwo do Przeczystego Serca Świętego Józefa na pierwsze środy miesiąca jest wynagrodzeniem Sercu Maryi wraz z Jej Oblubieńcem.

Od 2013 r. cały Kościół we wszystkich modlitwach eucharystycznych wspomina św. Józefa, Oblubieńca Maryi. Warto przypomnieć, że to owoc Międzynarodowego Kongresu Józefologicznego w Kaliszu. To kolejna iskra z Polski. Czas Józefa już nadszedł. Cicho i niespodziewanie, jak na św. Józefa przystało. Jego misja w Kościele zawsze będzie ukryta, bo tylko tak może nas uchronić od zagrożeń wewnętrznych. Może działa trochę jak agent wpływu, niewidocznie, ale skutecznie.

Postawa św. Józefa jest dzisiaj wzorem dla nas wszystkich. Milczący, zasłuchany w Słowo Boga, pokorny, prawy, dumny, mężny i przekonany, że dla Pana Boga nie ma nic niemożliwego. Takiego oto mamy Patrona.

Papież Leon XIII w encyklice *Quamquam pluries* o opiece św. Józefa uczył:

Szczególna przyczyna tego, że św. Józef jest opiekunem Kościoła i że Kościół tak wiele się spodziewa po jego opiece i troskliwości, tkwi w tym, że był małżonkiem Maryi i domniemanym ojcem Jezusa Chrystusa (...) Dlatego jest rzeczą słuszną i należy się św. Józefowi przede wszystkimi innymi, aby teraz swą niebieską potęgą strzegł i bronił Kościoła Chrystusowego tak, jak ongiś najsumienniejsz strzegł Rodziny z Nazaretu, gdzie było tego potrzeba.